

การควบคุมมาตรฐานในการจัดการศึกษา ของสถาบันการสอนวิชาชีพเอกชน ที่เปิดสอนสาขาช่างยนต์ในเขตกรุงเทพมหานคร

ผู้วิจัย : ผศ.ดร. กฤษมันต์ วัฒนานรงค์ หัวหน้าโครงการ
นางนันทนวล มีใย, นายปราโมทย์ วีรานุกูล, นายเกรียงไกร ชาคกรไพบูลย์,
นายบุญชู นาคเนียม, นายไวยกุล พรศักดิ์ประเสริฐ, นายไตรรงค์ ทองใบ,
นางสาวลักษณาพร โรจน์พิทักษ์กุล, นางสาวรุ่งทิวา เสาร์สิงห์,
ร.ท.ชลิต เจริญวัฒนโกศา, นางสาวทักษิณา เครือหงส์

บทคัดย่อ

วัตถุประสงค์ของการวิจัยครั้งนี้ เพื่อศึกษามาตรฐาน การจัดการศึกษาของสถาบัน การสอนวิชาชีพเอกชนที่เปิดสอนสาขาช่างยนต์ ในเขตกรุงเทพมหานคร โดยใช้เกณฑ์ที่ผู้วิจัย กำหนดและเกณฑ์ที่สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชนกำหนดไว้ เครื่องมือที่ใช้ในการ วิจัยเป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เพื่อศึกษาการปฏิบัติการควบคุมคุณภาพในการ จัดการศึกษา โดยได้ทำการเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 99 คน ที่เป็นผู้บริหารและ ผู้สอนในสถาบันการสอนวิชาชีพเอกชน จำนวน 20 แห่ง ที่เปิดสอนสาขาช่างยนต์ในเขต กรุงเทพมหานคร ผลการวิเคราะห์ ข้อมูลจากแบบสอบถามด้วยโปรแกรม SPSS/PC พบว่า การปฏิบัติการควบคุมมาตรฐานของสถาบันการสอนวิชาชีพอยู่ในระดับปานกลางมี การปฏิบัติการควบคุมคุณภาพตามเกณฑ์ที่ผู้วิจัยและสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน กำหนดไว้ได้บางส่วน

ภูมิหลังและความสำคัญของปัญหา

จากแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 7 มีแนวโน้มนโยบายพัฒนาประเทศไทย ให้เป็นประเทศอุตสาหกรรมใหม่ (Newly Industrialized Countries : NICS) ทำให้มีผลกระทบกับแนวทางการผลิต แรงงานของสถาบันการศึกษา โดยเฉพาะสถาบันการสอนวิชาชีพ เช่น กรมอาชีวศึกษา

กระทรวงศึกษาธิการ ที่จะต้องทำการผลิตพัฒนาความรู้ความสามารถนักศึกษาสาขาวิชาชีพ ให้มีทั้งคุณภาพและปริมาณตามที่ตลาดแรงงานภาคอุตสาหกรรม จากความเปลี่ยนแปลงแนวโน้ม นโยบาย ทำให้ความต้องการแรงงานในภาคอุตสาหกรรมเพิ่มมากขึ้นอย่างรวดเร็ว ซึ่งสาเหตุดังกล่าวมีผลให้นักเรียนมุ่งเข้าเรียนในสาขาวิชาชีพเพิ่มมากขึ้นจนต้องแบ่งเบาภาระการผลิตนักศึกษาสาขาวิชาชีพให้ภาคเอกชนช่วยดำเนินในด้านนี้

โดยที่สถาบันการสอนวิชาชีพเอกชนอยู่ในความดูแลรับผิดชอบโดยสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน (สช.) ที่จะต้องทำการผลิตนักศึกษาสาขาวิชาชีพให้ได้คุณภาพทัดเทียมหรือมากกว่าเมื่อเทียบกับคุณภาพของสถาบันการศึกษาภาครัฐบาล

สำหรับสาขาวิชาชีพช่างยนต์ ในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) เป็นสาขาวิชาชีพที่สถาบันการศึกษาระดับวิชาชีพเอกชนทุกสถาบัน ที่ผลิตนักศึกษาสาขาช่างอุตสาหกรรมมีหลักสูตรการเรียนการสอนในสาขาวิชาชีพนี้ (จากหนังสือสมาคมโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนแห่งประเทศไทย หน้า 121-135) จากข้อมูลดังกล่าวทำให้ทราบว่าสาขาวิชาชีพช่างอุตสาหกรรมสาขาช่างยนต์เป็นสาขาที่ผลิตเข้าสู่ตลาดแรงงานอุตสาหกรรมมากที่สุดสาขาหนึ่ง จึงถือได้ว่าในเรื่องของคุณภาพและปริมาณของนักศึกษาสาขาช่างยนต์ในระดับปวช. นี้ย่อมสามารถส่งผลกระทบต่อการพัฒนาประเทศได้เช่นกัน

ดังนั้นผู้ดำเนินการวิจัยจึงเห็นความสำคัญในประเด็นนักศึกษาสาขาวิชาชีพสาขาช่างยนต์ในระดับปวช. ผลิตโดยสถาบันการศึกษาระดับวิชาชีพเอกชน ที่อยู่ในความควบคุมดูแลและมีการกำหนดมาตรฐานการเรียนการสอนและอื่นๆ โดยสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน (สช.) เพื่อให้ได้มาตรฐานการผลิตทั้งคุณภาพและปริมาณ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อต้องการศึกษามาตรฐานการเรียนการสอนของสถาบันการสอนวิชาชีพเอกชนสาขาช่างยนต์ ในระดับปวช. ในเขตกรุงเทพมหานคร โดยเทียบกับมาตรฐานที่สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน (สช.) กำหนดให้โดยจะทำการศึกษาข้อมูลในด้านต่างๆ คือ การสรรหาและพัฒนาบุคลากร (ครู-อาจารย์) การจัดการเรียนการสอน การบริหารการศึกษา อาคารสถานที่ เครื่องจักร วัสดุและอุปกรณ์

สมมติฐานการวิจัย

1. การควบคุมมาตรฐานการเรียนการสอนของสถาบันการสอนวิชาชีพเอกชน สาขาช่างยนต์ ในระดับ ปวช. ในเขตกรุงเทพมหานคร อยู่ในระดับดีตามเกณฑ์ที่ผู้วิจัยกำหนด

2. การควบคุมมาตรฐานการเรียนการสอนของสถาบันการสอนวิชาชีพเอกชน ในระดับ ปวช. ในเขตกรุงเทพมหานคร อยู่ในระดับมาตรฐานพอใช้ ตามที่สำนักงานคณะกรรมการการศึกษา เอกชน (สช.) กำหนด

ข้อตกลงเบื้องต้น

การประเมินมาตรฐาน

1. ผู้วิจัยได้กำหนดเกณฑ์การประเมินมาตรฐานในแต่ละองค์ประกอบจะพิจารณาสรุปผลจากการพิจารณาลักษณะการดำเนินงานของโรงเรียน โดยมีการชี้คุณภาพว่าอยู่ระดับใดโดยกาเครื่องหมาย (ลงในช่องระดับคุณภาพตามที่กลุ่มตัวอย่างพิจารณาตัดสินโดยใช้เกณฑ์การตัดสิน 5 ระดับ คือ

- 5 หมายความว่า ตัวชี้คุณภาพในมาตรฐานนั้นได้รับการประเมินอยู่ในระดับดีมาก
- 4 หมายความว่า ตัวชี้คุณภาพในมาตรฐานนั้นได้รับการประเมินอยู่ในระดับดี
- 3 หมายความว่า ตัวชี้คุณภาพในมาตรฐานนั้นได้รับการประเมินอยู่ในระดับปานกลาง
- 2 หมายความว่า ตัวชี้คุณภาพในมาตรฐานนั้นได้รับการประเมินอยู่ในระดับน้อย
- 1 หมายความว่า ตัวชี้คุณภาพในมาตรฐานนั้นได้รับการประเมินอยู่ในระดับน้อยที่สุด

2. คณะกรรมการการศึกษาเอกชน ได้กำหนดเกณฑ์ระดับคุณภาพของโรงเรียนไว้ แบ่งออกเป็น 4 ระดับ คือ

ดีมาก หมายความว่า โรงเรียนพัฒนาและดำเนินการได้ครบถ้วนตามข้อพิจารณา

ดี หมายความว่า โรงเรียนพัฒนาและดำเนินการได้เป็นส่วนใหญ่แต่ยังไม่ครบถ้วนตามข้อพิจารณา

พอใช้ หมายความว่า โรงเรียนพัฒนาและดำเนินการได้ตามข้อพิจารณาได้เพียงบางส่วน

ควรปรับปรุง หมายความว่า โรงเรียนไม่สามารถพัฒนาและดำเนินการตามข้อพิจารณา

ขอบเขตของการวิจัย

ศึกษาข้อมูลจาก ครู - อาจารย์ และผู้บริหารของสถาบันการสอนวิชาชีพเอกชน ที่เปิดสอนช่างอุตสาหกรรม สาขาช่างยนต์ ระดับ ปวช. ในเขตกรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2538 จำนวน 20 แห่ง ในด้านต่อไปนี้

1. การสรรหาและพัฒนาบุคลากร (ครู-อาจารย์และนักศึกษา)
2. การจัดการเรียนการสอน
3. การบริการการศึกษา
4. อาคารสถานที่ เครื่องจักร วัสดุและอุปกรณ์

คำนิยามศัพท์เฉพาะ

1. **มาตรฐาน** : มาตรฐานการสอนวิชาชีพตามที่ผู้วิจัยและสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชนกำหนด
2. **ครู-อาจารย์** : ครู-อาจารย์ สาขาช่างยนต์ในระดับ ปวช. ในสถาบันการสอนวิชาชีพเอกชน ในเขตกรุงเทพมหานคร
3. **ผู้บริหาร** : ผู้บริหารฝ่ายวิชาการของสถาบันการศึกษาเอกชน ที่เปิดหลักสูตรสาขาช่างยนต์ ระดับ ปวช. ในเขตกรุงเทพมหานคร
4. **สถาบันการสอนวิชาชีพเอกชน** : สถาบันการสอนวิชาชีพเอกชน ที่เปิดหลักสูตรสาขาช่างยนต์ ระดับ ปวช. ในเขตกรุงเทพมหานคร

ประโยชน์และคุณค่าของงานวิจัยที่คาดว่าจะได้รับ

1. เพื่อทราบถึงข้อมูลของสภาพการเรียนการสอนที่เป็นจริง ของนักศึกษาสาขาช่างยนต์ ระดับ ปวช. ในสถาบันการสอนวิชาชีพเอกชน ปีการศึกษา 2538
2. เพื่อทราบถึงข้อมูลพื้นฐานของ ครู-อาจารย์ นักเรียน ที่สถาบันการสอนวิชาชีพเอกชน พิจารณารับเข้าสู่สถาบันฯ เพื่อใช้เป็นข้อมูลประกอบการพิจารณาถึงเรื่องคุณภาพของนักศึกษาสาขาช่างยนต์ ระดับ ปวช. ในสถานศึกษาเอกชน ปีการศึกษาต่อไป
3. เพื่อเป็นข้อมูล ให้ผู้บริหารของสถาบันการสอนวิชาชีพเอกชน ใช้เป็นแนวทางในการปรับปรุงการจัดการเรียนการสอน สาขาช่างยนต์ ในระดับ ปวช. ให้ได้มาตรฐานตรงตามที่สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน (สช.) กำหนดไว้

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

การวิจัยเรื่อง "การควบคุมมาตรฐานในการจัดการศึกษาของสถาบันการสอนวิชาชีพเอกชนที่เปิดสอนสาขาช่างยนต์ในเขตกรุงเทพมหานคร" เป็นการศึกษาจากกลุ่มตัวอย่างแบบ Nonprobability Sample ชนิด Purposive Sample จากประชากรที่เป็นครู-อาจารย์ และผู้บริหารของสถานศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานครที่เปิดสอนสาขาช่างยนต์ ระดับ ปวช. จำนวน 20 โรงเรียน คือ กองทัพบกอุปถัมภ์ช่างกล (ขส.ทบ.) ช่างฝีมือปัญญาวิทยา เซนต์จอห์นโปลี-เทคนิค พระรามหก เทคโนโลยี เทคโนโลยีดุสิต เทคโนโลยีไทยสุริยะรามอินทรา เทคโนโลยีกรุงธน เทคโนโลยีหมู่บ้านครู เทคนิควิทยา เทคโนโลยีมณฑล ดอนบอสโก เทคนิคส์จิววัฒน์ กุลสิริเทคโนโลยี กนกเทคโนโลยี

เทคโนโลยีสยาม เทคโนโลยีบางกะปิ เทคโนโลยีช่างอุตสาหกรรมกรุงเทพฯ เทคนิคบูรณพันธ์
เทคโนโลยีกรุงเทพฯ และพนมเทคนิคช่าง-กลพณิชยการ

เครื่องมือการวิจัย

ใช้แบบสอบถาม ซึ่งแบ่งออกเป็น 6 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 4 ข้อ

ตอนที่ 2 การสรรหาและพัฒนาบุคลากร (ครู-อาจารย์และนักศึกษา) จำนวน 4 ข้อ

ตอนที่ 3 การเรียนการสอน จำนวน 9 ข้อ

ตอนที่ 4 งานบริการการศึกษา จำนวน 3 ข้อ

ตอนที่ 5 อาคารสถานที่ เครื่องจักร วัสดุและอุปกรณ์ จำนวน 8 ข้อ

ตอนที่ 6 ข้อเสนอแนะ จำนวน 2 ข้อ

การรวบรวมข้อมูล

1. ออกแบบสอบถามหลังจากการกำหนดปัญหาและตั้งสมมติฐาน ได้นำแบบสอบถาม
จำนวน 10 ชุด ไปทดสอบถามกลุ่มตัวอย่างเพื่อปรับปรุงภาษาที่ใช้ให้สื่อความหมายได้ดียิ่งขึ้น
หลังจากได้รับแบบสอบถามกลับมาแล้ว ได้ปรับปรุงแก้ไขโดยรวมข้อคำถามบางข้อที่คล้ายคลึงกันตัด
ข้อคำถามบางข้อที่ซ้ำซ้อนกันและเติมข้อคำถามบางข้อเพื่อให้หัวข้อที่สอบถามมีความสมบูรณ์

2. นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแล้ว จากข้อ 1 จำนวน 18 ชุด ไปทดลองถามกลุ่มตัวอย่างเพื่อ
นำมาหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามได้ค่า 0.9448 หรือ 94.48%

3. ดำเนินการขออนุญาตเก็บข้อมูลจากสถานศึกษาทั้ง 20 แห่ง เพื่อทำการเก็บข้อมูลจริงโดย
เก็บข้อมูลจากผู้อำนวยการ ผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ หัวหน้าคณะวิชาเครื่องกล หัวหน้าแผนก
วิชาช่างยนต์ อาจารย์ผู้สอนแผนกวิชาช่างยนต์จากสถานศึกษาแห่งละ 4-5 ชุด และได้ข้อมูลทั้งหมด
99 ชุด

การประมวลผลข้อมูล

ตอนที่ 1-5

ใช้โปรแกรม SPSS/PC ในการหาค่าความถี่ค่าเฉลี่ยของตัวแปรต่างๆ เพื่อสรุปในเรื่อง
มาตรฐานการจัดการเรียนการสอน โดยพิจารณาจากด้านต่อไปนี้ คือ การสรรหาและพัฒนาบุคลากร
(ครู-อาจารย์ และนักศึกษา) การเรียนการสอน งานบริการการศึกษา อาคารสถานที่ เครื่องจักร
วัสดุและอุปกรณ์

โดยกำหนดค่าตัวแปร ดังนี้

A1-A4 เป็นคำถามในส่วนสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

PARTB ด้านการสรรหาและพัฒนาบุคลากร (ครู-อาจารย์ และนักศึกษา)

B1-B4 เป็นคำถามในส่วน PARTB

PARTC ด้านการเรียนการสอน

C1-C20 เป็นคำถามในส่วน PARTC

PARTD ด้านงานบริการการศึกษา

D1-D3 เป็นคำถามในส่วน PARTD

PARTE ด้านอาคารสถานที่ เครื่องจักร วัสดุและอุปกรณ์

E1-E17 เป็นคำถามในส่วน PARTE

TOTAL ด้านภาพรวมจาก PARTB-PARTE

สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

บทสรุป

จากการวิจัยพบว่า การควบคุมมาตรฐานการเรียนการสอนของสถาบันการสอนวิชาชีพเอกชน สาขาช่างยนต์ ระดับปวช.ในเขตกรุงเทพมหานคร ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง (Mean = 3.6.3) ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานการวิจัยที่กำหนดไว้

หากแยกพิจารณาในด้านต่างๆ พบว่า

1. ด้านการสรรหาและพัฒนาบุคลากร (ครู-อาจารย์ และนักศึกษา) ซึ่งประกอบไปด้วย
  - การคัดเลือกนักเรียนเข้าศึกษาในสถาบันฯ
  - การคัดเลือกบุคลากรที่มีความรู้ไปเป็น ครู-อาจารย์
  - การพัฒนาบุคลากร

สรุปได้ว่า การปฏิบัติการควบคุมมาตรฐานในด้านนี้อยู่ในระดับปานกลาง(MEAN = 3.742)

2. ด้านการเรียนการสอน ประกอบไปด้วย

- หลักสูตร
- วิธีการสอน
- สื่อการสอน
- จำนวน ครู-อาจารย์ และนักศึกษาในการสอนภาคปฏิบัติ
- การร่วมมือกับภาคเอกชน

สรุปได้ว่า การปฏิบัติการควบคุมมาตรฐานในด้านนี้อยู่ในระดับปานกลาง(MEAN = 3.616)

3. ด้านงานบริการการศึกษา ประกอบไปด้วย

- ระบบงานลงทะเบียน
- งานแนะแนว
- งานบริการห้องสมุด

สรุปได้ว่า การปฏิบัติการควบคุมมาตรฐานในด้านนี้อยู่ในระดับปานกลาง(MEAN = 3.687)

4. ด้านอาคารสถานที่ เครื่องจักร วัสดุและอุปกรณ์ ประกอบไปด้วย

- ความเหมาะสมของขนาดโรงฝึกงาน
- ความพอเพียงของจำนวนเครื่องจักร เครื่องมือ และอุปกรณ์ต่างๆ

สรุปได้ว่า การปฏิบัติการควบคุมมาตรฐานในด้านนี้อยู่ในระดับปานกลาง(MEAN = 3.476)

และเมื่อนำมาเปรียบเทียบกับมาตรฐานการเรียนการสอนตามที่สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชนกำหนดพบว่า มาตรฐานการจัดการเรียนการสอนของสถาบันการสอนวิชาชีพเอกชน อยู่ในระดับพอใช้ หมายถึง สถาบันการสอนวิชาชีพเอกชนมีการปฏิบัติควบคุมคุณภาพได้เพียงบางส่วนซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่กำหนดไว้

นอกจากนี้ในส่วนขอเสนอแนะเพิ่มเติมพบว่า ยังมีสถาบันการสอนวิชาชีพเอกชนอีกหลายแห่งที่ยังขาดแคลนในเรื่องของจำนวนครู-อาจารย์ที่มีความรู้ ความชำนาญ ในสาขาข้างต้นอย่างแท้จริงและมีความต้องการสื่อการเรียนการสอนที่ทันสมัย รวมทั้งการขยายสถานที่ที่จัดการสอนภาคปฏิบัติมีวัสดุที่พอเพียงในการฝึก ทั้งนี้เนื่องจากปัญหาเงินทุน

อย่างไรก็ตาม สถาบันการสอนวิชาชีพเอกชนได้มีการขอความร่วมมือจากบริษัท และสถานประกอบการ ทำให้มีอุปกรณ์การสอนที่ทันสมัยในบางแห่ง

ข้อเสนอแนะ

จากผลการศึกษาคั้งนี้ มีข้อเสนอแนะในการพิจารณานำผลการศึกษาไปใช้และเพื่อการวิจัยต่อไป ดังนี้

1. การเก็บข้อมูล

- คำถามบางข้อ ผู้ตอบไม่ได้ให้คำตอบตามสภาพความเป็นจริง หรือไม่ทราบการปฏิบัติ การเพื่อควบคุมมาตรฐานของสถานศึกษาที่ตนเองทำงานอยู่รีบตอบ ตอบไม่ครบทุกข้อ เกิดกรณีค่าข้อมูลสูญหาย

- ช่วงเวลาในการเก็บข้อมูล เป็นช่วงสอบปลายภาค ของสถาบันการสอนวิชาชีพเอกชน ส่วนใหญ่ทำให้ไม่สะดวกในการเก็บข้อมูลเนื่องจากกลุ่มตัวอย่างเป็นกรรมการคุมสอบ

2. ตัวอย่างที่ใช้

- การกำหนดตำแหน่งของผู้ตอบแบบสอบถาม ในสถาบันการสอนวิชาชีพเอกชนบางแห่งไม่เหมือนกัน เช่น บางแห่งเรียกครูใหญ่บางแห่งเรียกผู้อำนวยการ นอกจากนี้ บางแห่งก็ไม่มีตำแหน่งหัวหน้าคณะ ซึ่งจะเห็นได้ว่าตำแหน่งต่างๆ มีความแตกต่างกับสถานศึกษาในภาครัฐบาล ดังนั้นในการวิจัยครั้งต่อไปควรมีการกำหนดตำแหน่งของหัวหน้าสถานศึกษาให้ตรงกับการใช้ของแต่ละสถานศึกษา

- การกำหนดขนาดตัวอย่าง ไม่สามารถกำหนดตามประเภทได้อย่างสมบูรณ์ เนื่องจากสถาบันการสอนวิชาชีพเอกชนที่เปิดสอนสาขาช่างยนต์ดังกล่าวนี้ ส่วนใหญ่จะมีการจัดหาครู-อาจารย์ที่เป็นบุคคลภายนอกด้วย ทำให้การกำหนดขนาดของตัวอย่างในประเภทนี้ ไม่สามารถระบุจำนวนได้แน่ชัด นอกจากจะใช้ในการมองในภาพรวม คือ ครู-อาจารย์ที่สอนทั้งที่เป็นอาจารย์ประจำและอาจารย์จากภายนอก

- การเก็บข้อมูลจากตัวอย่างที่มีตำแหน่งบางตำแหน่ง เช่น ผู้อำนวยการมักจะเกิดกรณีตัวอย่างติดภาระกิจไม่ได้อยู่ในสถานศึกษา หากต้องการข้อมูลที่สมบูรณ์จริงๆ ก็ต้องใช้เวลาในการติดตามพอสมควร ซึ่งในการทำวิจัยครั้งนี้จะใช้ครู-อาจารย์แทน

งานวิจัยในครั้งต่อไป

- เปรียบเทียบมาตรฐานการจัดการศึกษาของสถาบันการสอนวิชาชีพเอกชนกับของรัฐบาลว่ามีความแตกต่างกันหรือไม่

- หามาตรฐานของการจัดการศึกษาในสาขาวิชาชีพอื่นๆ

- ผลการศึกษานี้ แสดงให้เห็นทราบถึงระดับปฏิบัติการควบคุมมาตรฐานการจัดการเรียนการสอนวิชาชีพสาขาช่างยนต์ของสถาบันการสอนวิชาชีพเอกชนในเขตกรุงเทพมหานคร ตามสถานการณ์ วิธีการ เวลา และเงื่อนไขที่กำหนดๆ ไว้ ในการวิจัยครั้งนี้ จึงสมควรให้มีการศึกษาเพื่อทดสอบผลการวิจัยครั้งนี้เป็นระยะๆ ไป

บรรณานุกรม

- กฤษมันต์ วัฒนานรงค์, อาชีวศึกษา : ปรัชญา หลักการ และทฤษฎี, ภาควิชาครุศาสตร์เทคโนโลยี คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ, พฤษภาคม 2538
- คู่มือการประเมินมาตรฐานคุณภาพการศึกษา, กองนโยบายและแผน สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน กระทรวงศึกษาธิการ, 537
- ธวัชชัย งามสันติวงศ์, SPSS/PC SPSS FOR WINDOWS หลักการและวิธีใช้คอมพิวเตอร์ในงานสถิติเพื่องานวิจัย, ฝ่ายคลังข้อมูล สำนักงานพัฒนาเทคโนโลยีเทคนิคศึกษา สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ, มีนาคม 2538
- นนุช ภัทรนคร, สถิติการศึกษา, สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี, 2538
- แบบประเมินมาตรฐานคุณภาพการศึกษาของโรงเรียนเอกชน ประเภทอาชีวศึกษา (ฉบับทดลอง) กองนโยบายและแผน สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน กระทรวงศึกษาธิการ 2537
- รัตนา ศิริพาณิชย์, เอกสารประกอบการสอนวิชาสถิติ & วิจัยการศึกษา, 2537
- หนังสือสมาคมโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนแห่งประเทศไทย
- THE FEDERATION OF PRIVATE VOCATIONAL SCHOOLS OF THAILAND , 2538